

ботникъ не е богатъ чловѣкъ, зачто-то едва има съ что да ся прѣхрани. Нѣ при всичко това виждте, че за него работять толкова си душъ: и камьнаръ, и зидаръ, и ковачъ и столаръ и стѣкларъ и шивецъ и обушаръ и пр, а пакъ за всякого отъ тѣхъ работять по толкова си други хора, за да имъ приготвятъ вещество, съ кое-то да съградять за оня работникъ, кѣщѣ, да му љ нарядять и да го облѣкѣтъ! Единъ момъкъ, калфа, обычя да ся слюдява, да ся гызди, да ся обличя чистичко, да носи напята обуша. Терзія и папучія трѣбува да работять за него, а пакъ тѣмъ трѣбува да работять други, така на пр. папучія-тъ трѣбува да земе отъ щавачя (табака) изработенъ кожь, а щавачъ-тъ да љ земе отъ касабина, а пакъ той отъ браничяра (джелепина), кой-то отъ своѣ странѣ трѣбува да сбере браницѣ-тъ отъ е ляны. А риза-та, съ кожь-то ся облачя калфа-та, прѣзь колко рѣцѣ е минѣла доклѣ да стане? А пакъ за хранѣ-тъ му колко душъ работить? Тука ные не турямы на смѣткѣ толкова си стотины хора, кои-то прѣнасятъ хранѣ-тъ отъ едно мѣсто на друго, нито оныя, кои-то сѣ ся мѣчили и трудили доклѣ да измыслять, размножять и подобрьть нѣчта-та така какво-то да може и сиромакъ чловѣкъ да добрува съ това, за кое-то мнозина царю и краме не знаяли въ другочно врѣмя, кога-то не были еще измыслены много леснины и пригоды, кои-то сега има, и на кои-то и днесъ еще не знаѣтъ сладость-тъ толкова си имотны хора по страны, изостанѣлы назадъ въ труда и въ образованость-тъ.

А пакъ колко душъ ся грыжять за здравинѣ-тъ и сигурность-тъ на тоя младъ момъкъ? Той е наистинѣ сиромакъ, нѣ отъ него има и по-сиромакы